

ПРОТОКОЛ

№ 19

гр. Сливен, 16.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Пламен Д. Стефанов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Г.ева
Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Д. Стефанов Въззивно наказателно дело от частен характер № 20222200600567 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:59 часа се явиха:

Въззивникът Н. М. Н., редовно призован, се явява лично и с адв. Н. от АК – Сливен, надлежно упълномощен за днешното съдебно заседание от 12.01.2023 г., с което е внесено допълнение към въззивна жалба, която не е администрирана.

Въззиваемата частен обвинител и граждански ищец Д. Й. М., редовно призована, се явява лично и като представител на малолетното си дете Д. Ф. Б., както и с адв. Г. С., надлежно упълномощен по делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото. Моля да ми дадете възможност да се запозная с допълнителната жалба, за да взема становище по нея.

Съдът докладва постъпилата допълнителна жалба и връчва препис от нея на адв. С. като му даде възможност да се запознае с нея.

ПОДС.Н.: Желая да ме представлява в производство само адв. Н..

Съдът като изслуша становищата на страните намира, че не са налице

процесуални пречки за разглеждане на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и го докладва.

Производството е образувано по жалба адв. М. Д. от АК - Сливен, в качеството му на пълномощник в първоинстанционното производство на Н. М. Н., срещу присъда № 50/18.10.22 г. постановена по ЧНД № 471/2021 г. на Районен съд гр. Нова Загора.

С атакуваната присъда жалбоподателят Н. М. Н., ЕГН *****, земеделски производител от ****, е признат за виновен и осъден за това, че:

- На 18.08.2021 г. в с.М., НО причинил на малолетното дете Д. Ф. Б. с ЕГН *****, лека телесна повреда с разстройство на здравето изразяваща се в „Контузия на десен долен крайник. Кръвонасядане и оток по дясното бедро с ограничено движение в областта на дясна тазобедрена става.“, поради което и на основание чл. 131 ал. 1 т. 4 от НК във вр. с чл. 130 ал. 1 и чл.54,ал.1от НК му налага наказание „Лишаване от свобода“ в размер на шест месеца.

-На 18.08.2021 г. в с.М. причинил на Д. Й. М. с ЕГН ***** и настоящ адрес **** лека телесна повреда,извън случаите на чл.128 и 129 с разстройство на здравето изразяващо се в: „Контузия на тялото и на лицето в областта на дясната скулна област. Оток и кръвонасядане по лицето в дясно. Болезнен оток в тилната окосмена част на главата. Оток и кръвонасядане по гръдния кош в ляво. Охлузвания по левия горен крайник.“, поради което и на основание чл. 130 ал. 1 и чл.54,ал.1 от НК му налага наказание „Лишаване от свобода“ в размер на три месеца.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на жалбоподателя Н. М. Н. е наложено едно ОБЩО наказание „Лишаване от свобода“ в размер на шест месеца.

На основание чл.66 ал.1 от НК така наложеното общо наказание е отложено за изтърпяване за изпитателен срок от три години.

Със същата присъда е призната подсъдимата Д. Й. М., ЕГН *****, от **** за невиновна и оправдана по повдигнатото срещу нея обвинение по чл. 130, ал. 2 НК, затова че: -На 18.08.2021 г. около 21.00 часа в с. М., обл. Сливен, ***, намираща се в центъра на селото, причинила на Н. М. Н. с ЕГН *****, от с. М., община Нова Загора, ***, лека телесна повреда, изразяваща се в болка и страдание, без разстройство на здравето, призната е за невиновна и оправдана и по повдигнатото срещу нея обвинение по чл. 146

ал.1 от НК, затова че:

-На 18.08.2021 г. около 21.00 часа в с. М. казала нещо унизително /думата- „боклук“/, за честта и достойнството на Н. М. Н., в негово присъствие, от която се почувствал унижен, засрамен и огорчен. Жалбоподателят Н. М. Н. с присъдата е осъден да заплати на Д. Ф. Б. с ЕГН *****, чрез Д. Й. М. с ЕГН *****, като майка и законен представител на малолетното си дете и двамата с настоящ адрес *****, сумата в размер на 4000.00 /четири хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 18.08.2021 година, до окончателното изплащане, като в останалата част до 5000.00/пет хиляди/лева, искът е отхвърлен, като неоснователен и недоказан. С присъдата жалбоподателят е осъден също така, да заплати на Д. Й. М. с ЕГН *****, с настоящ адрес *****, сумата в размер на 3000.00/три хиляди/лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 18.08.2021 година, до окончателното изплащане, като в останалата част до 4000.00 /четири хиляди/ лева, искът е отхвърлен, като неоснователен и недоказан. С обжалваната присъдата е отхвърлен предявеният от жалбоподателя Н. М. Н. иск за сумата от 1200.00 /хиляда и двеста/ лева срещу Д. Й. М., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането - 18.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен и недоказан.

Жалбоподателят Н. М. Н. е осъден да заплати на тъжителя Д. Й. М. за себе си и действаща като майка и законен представител на малолетното си дете Д. Ф. Б. и двамата с настоящ адрес *****, разноси от 3206 /три хиляди двеста и шест/ лева.

Д. Й. М. е осъдена да заплати на жалбоподателя Н. М. Н. разноси в размер на 100 /сто/ лева.

Осъден е Н. М. Н. да заплати 280.00 /двеста и осемдесет/ лева държавна такса върху уважените граждански икове в полза на бюджета по сметка на Районен съд - Нова Загора.

В жалбата на защитника адв. М. Д., по повод на която е образувано настоящото въззивно производство, се изразява становище за неправилност, незаконосъобразност на присъдата в частта, в която е отхвърлена тъжбата на

жалбоподателя Н. М. Н. и необоснованост на присъдата на Новозагорския РС, като излага подробни съображения за това. Счита, че с действията си Д. Й. М. е осъществила от обективна и субективна страна съставите на престъпленията поддържани в неговата тъжба - по чл. 130, ал. 2 НК и по чл. 146 ал.1 от НК. Според жалбоподателя отговорността, която би следвало да му бъде търсена е по чл. 132 от НК, предвид поведението на М.. В заключение се иска да бъде отменена атакуваната присъда в частта, в която е оправдана Д. Й. М. и същата бъде осъдена по поддържаните обвинения, а присъдата на жалбоподателя бъде изменена и същия бъде признат за виновен по чл. 132 ал.1 от НК, като бъде приложена разпоредбата на чл.78а от НК и му бъде наложено административно наказание.

Във въззивната жалба не се съдържат искания за събиране на доказателства по делото. Съдът намира, че не е необходимо да се допускат и разпитват нови свидетели и вещи лица.

В допълнителната жалба адв. Н. е изложил становище, че постановената присъда не е в интерес на правосъдието и същата съдържа допуснати груби нарушения на чл. 11 и чл. 14 от НПК. Счита, че присъдата е изцяло неправилна, материално и процесуално незаконосъобразна, доказателствено неподкрепена и необоснована и наложеното наказание е явно и категорично несправедливо, като излага подробно становище по изложените съображения за неправилност и незаконосъобразност на присъдата.

АДВ. Н.: Поддържа първоначалната жалба, както и допълнителната.

АДВ. С.: Запознах се и с допълнителната жалба. Неоснователни са жалбите и ще взема подробно становище в хода на делото по същество.

Съдът като взе предвид становището на страните,

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

СТРАНИТЕ: Нямаме искания за събиране други доказателства.

Съдът като взе предвид изслуша становищата на страните и като не намери служебна необходимост от събиране на нови доказателства,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателства и съдебното следствие.

ДАВА ХОД на СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

АДВ. Н.: Уважаеми въззивни съдии, както заявих поддържам както първоначалната въззивна жалба, така и допълнението към същата, депозирана при условията на чл. 320 ал. 4 НПК. Подробни доводи са изложени както в първоначалната жалба, така и в допълнението към същата. Поддържаме възражението си за процесуална недопустимост на присъдата и изобщо на проведения наказателен процес по доводите, които подробно сме заявили в допълнението към въззивната жалба. Освен това сме направили изключително прецизен анализ на показанията на свидетелите, въз основа на който обобщено се установява, че абсолютно неправилно и незаконосъобразно съдът е постановил оправдателна присъда по отношение на подсъдимата Д. М.. Подробни доводи сме заявили и ги поддържаме изцяло. Считаме, че тази присъда във вида, в който е постановена, не съставлява акт на правосъдие основно в частта, в която М. е оправдана, както и в частта, в която са определени съответните обезщетения, които моят подзащитен би следвало да заплати както на М., така и на нейния син. Фактическата обстановка е непълна, неточна, некоректна, показанията на свидетелите установяват това и с цел процесуална икономия моля настоящия състав, след като разгледа подробно депозираните от нас жалба и допълнение към същата, прецизно да даде отговор на поставени и процесуални и материално-правни въпроси, като с крайния си съдебен акт правим искане в една от двете алтернативи, които сме посочили, а именно след отмяната на присъдата да върнете делото за ново разглеждане от друг състав на РС – Нова Загора, при което разбира се материалите по двете отделни тѣжби да бъдат разделени и да бъдат разгледани в две отделни дела от два различни съдебни състава. А алтернативно, след отмяната на постановената присъда от РС – Нова Загора моля М. да бъде призната за виновна по отношение на повдигнатите ѝ частни обвинения. Същата безспорно е осъществила както престъплението по чл. 148 ал. 1 т. 1, вр. чл. 146 ал.1, а именно обида, която е нанесла публично, в присъствието на множество лица на моят подзащитен, като заедно с това му е причинила болка замервайки го с връзка метални ключове, което съставлява безспорно престъпление по чл. 130 ал. 2 от НК. В този смисъл така наречените мотиви на НзРС за възможното приложение на

чл. 9 ал. 2 НК са напълно несъстоятелни, а бих казал, че по отношение на изразеното съдебно становище за това, че наричайки моя доверител с думата „боклук“ пред множество хора да се приеме, че това е изразяване само на едно лично мнение, според мен е тотално дискредитирано и абсолютно несъстоятелно. Ето защо аз още веднъж заявявам, че поддържам изцяло всички доводи, разбира се моля да обсъдите и възможното приложение на чл. 132, т.е. за причиняване на лека телесна повреда от моя доверител, разбира се в този текст във връзка с чл. 130 ал.1 от НК в състояние на силно раздразнение, което е било предизвикано от пострадалата именно чрез нанасяне на обида пред това множество, за което стана въпрос. Тези факти считам, че абсолютно правилно са изяснени по делото и в по-голямата си част те са възприети от Районен съд – Нова Загора, разбира се без онази прецизност и точност, която е следвало съдът да приложи. Оставям на страна множеството противоречия, които така или иначе са останали неотстранени, вероятно с идеята да бъде подкрепена единствено обвинителната теза, която е поддържана по отношение на моят подзащитен. Във всички моля да уважите изцяло жалбата в една от двете алтернативи и да присъдите разноските, които подзащитният ми е сторил в наказателния процес. В този смисъл моля за вашия съдебен акт.

АДВ. С.: Уважаеми въззивни съдии, моля да оставите жалбата без уважение, моля да ми присъдите направените разноски. Съображенията ми са следните като първото оплакване наведено с допълнителната въззивна жалба, че делата са неправилно обединени, защото видите ли съдът произнасяйки се по едната тъжба ще бъде заинтересован по произнасяне по другата. Абсолютен, несъстоятелен довод. Ако бяха две отделни дела разгледани в различно време и имяхме по едното първа присъда нали щеше да говорим за определена заинтересованост по втората, нали това е целта на чл. 41 от НПК, да се обединят и разгледат в едно производство, за да няма съмнение в обективността и правилността на съдебното решение, още повече, че става дума за едни и същи страни, едно и също деяние станало по едно и също време и на едно и също място. Така че първото оплакване е абсолютно несъстоятелно. И какво значи „не е в интерес на правосъдието“? Тогава ще излезе, че всяко дело не е в интерес на правосъдието. Нали правосъдието се произнася по дела!? Значи ли, че няма интерес да го прави? Това между другото, като изненадващо оплакване за нещо, което минира изцяло работата

на съдилищата. Ще излезе, че цялата им работа не е в интерес на правосъдието разглеждайки делото, както се твърди. По отношение на останалите оплаквания, ами абсолютно несъстоятелни. В мотивите на съда са обсъдени всички свидетелски показания, заинтересоваността на неговата съпруга, обективността на свидетели, които не са заинтересовани и какво се установява. Вярно. Никога не сме отричали, че след побоя на детето й, отивайки при него тя е изразила своето оценъчно поведение и съзнание какво представлява той наричайки го „боклук“. Е не е допустимо, уважаеми окръжни съдии, да пребия малолетно дете без повод и причина твърдейки, че по този начин защитава неговото дете и че е бил много раздразнен. Ами това е оценката е от неговото поведение. Безспорно. Твърдейки, че с ключовете му е причинила телесна повреда изразяваща се в болки, ударен по корема, без нищо особено, без медицински доказателства, повече от несъстоятелно и едно твърдение вид форма на защита. По отношение присъдените граждански искиове, назначени психолози, назначени експертизи, състоянието на детето от тази травма само психологично такова е за не по-малко от 6 месеца, видно от психологичната експертиза. По отношение на майката ритана и блъскана, това, което те твърдят, че с един шамар я съборил на земята, не е вярно. Един свидетел видял това, ама другите видели как той я рита, имаме и медицинско със синини по тялото, краката, лицето. Това ли е раздразненото състояние? Установено как? С твърдения? Съдът на твърдения не може да се позовава, още повече пък на никакви съмнения, че нещо е станало. В съдебния акт са обсъдени всички свидетелски показания защо дава вяра на едни, не дава вяра на други. Защо приема тази фактическа обстановка, която се покрива и от медицинските свидетелства за извършеното деяние спрямо майката. Затова считам, че е обективен, че е пълен, не е на лице процесуално нарушение, гражданските искиове съответстват на болките и страданията и по справедливост са определени в този размер. Правилно е приел, че е оценъчно състояние по неговата тъжба наричайки го „боклук“ или най-малкото в случая, че се касае за чл. 9 ал. 2. По отношение на телесната повреда, болки и страдания в корема твърдейки защитна теза, че го ударила в устата, че му е я сцепила, че е кървял, че го боляло четири дни е само в неговото съзнание и в това на жена му, която е безспорно заинтересована. Така че правилно е оправдана по предявените претенции по отношение на нея. Правилно делата са събрани и правилно е постановена присъда по отношение на

жалбоподателя. Моля дан и присъдите разноси като ви моля в този смисъл за вашия съдебен акт.

ПОСТРАДАЛАТА М.: Присъединявам се към казаното от защитника ми.

РЕПЛИКА НА АДВ. Н.: Кратка реплика по отношение на твърдението ми за факта, че тази присъда не е в интерес на правосъдието. Естествено, че не твърдим, че съдът следва да се откаже от основната си функция да правораздава, но твърдим, че трябва да правораздава, а не да издава съдебни актове, което е много различно и колегата С. го знае прекрасно, като бивш съдия. Освен това, по отношение на свидетелските показания считам, че има множество противоречия, които съм посочил точно. Прегледайте ги и ще видите, че тезата на колегата се определя единствено като драматична, но не и като адаптирана към реалните факти и обстоятелства и конкретните показания на свидетелите. И по отношение на това дали в нечие съзнание има нещо, което не се е случило, да, това е в така наречената пострадала М., която чрез собствения си повереник, а и защитник твърди, че е била ритана. В прецизния преглед на показанията на свидетелите ще видите, че там има словосъчетания от рода на „мисля, че я е ритал“, „аз не видях“, „тя беше паднала“, т.е. обобщено никой от свидетелите не установява нанесени удари докато и когато подс. М., в случая пострадалата М., е била паднала на земята. В заключение колко болки е изпитал, три дни, четири дни, има ли медицинско или няма при положение, че има изобилни доказателства, за това деянието, за което е повдигнато частно обвинение спрямо подс. М. е по чл. 130 ал. 2, а не по чл. 130 ал.1 НК. Тоест не би следвало болките да са до такава степен, че едва ли не съдът да каже Да, те са толкова силни и в случая има престъпление. По-слаби ли са болките, значи няма престъпление. Така че от тази гледна точка тезата поддържана от повереника и защитник на М. е непълно несъстоятелна. Моля да имате предвид тази ми реплика при изграждане на мотивите на вашия съдебен акт.

Съдът дава ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подс. Н. М. Н.: Потвърждавам думите на адвоката, че съм несправедливо осъден. Убеден съм, че винаги съм си мислил, че имам право да защитавам мен и семейството ми, когато бъдат нападнати и то пред хора, пред много хора.

Съдът дава ПОСЛЕДНА ДУМА на подс. Н. М. Н.: Искам или да бъде

отменена моята присъда и да бъде постановена на нея присъда, при положение, че тя мен ме е нападнала защо аз трябва да съм виновен, неznam или връщане на делото в Нова Загора, за да може да се разпитат на ново свидетели и да се уточни. Нарушенията са явни.

Съдът ОБЯВИ на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закрито в 10,25 часа.

Председател: _____

Секретар: _____